

Türk izleyicinin nesi eksik?

İŞIN SİGEL

„Almanyadaki Türk izleyici sinema fuayesinde insan yerine konulduğunu bilmektedir Pasaportunu uzatmak için gittiği yabancılar dairesinde bulamadığı bir “sıcaklık” ile karşı karşıyadır. İki saatliğine asık suratlı Alman bir memurla boğuşmak yerine, “memleketi”nden gelen bir öyküyle büyülenmektedir sinema salonunda’

Frankfurt Film Festivali’nde basın ve sinema konulu bir konferansı Avrupa Türk Gazeteciler Birliği (ATGB) olarak düzenledik. Film eleştirmenleri **Alin Taşçıyan** ve **Tunca Arslan** konuklarımız arasında yer aldı.

Konferans dolayısıyla internetteki arama programına ‘Almanya’da Türk sineması’ yazdım.

Konuyla ilgili tek bir yorum yazısı çıktı karşıma. O da gazeteci ve sinemacı Tuncay Kulaoğlu’nun oldu. İşte girişteki yorumlar da Tuncay Kulaoğlu’na ait.

Bol bol Türk filmleri izleme mevsimindeyiz. Önce Frankfurt, şimdi Stuttgart ve ardından Nürnberg’deki Türk film günleriyle ödüllü filmlerimizi izlemek için sinema salonlarına popcorn-cola ile oturmanın keyfini çıkarıyoruz.

Bu vesile ile Türk sinemasını Avrupalılarla özellikle de Avrupalı Türklerle buluşturan Frankfurt Türk Film Festivali ve **Stuttgart Türk Alman Film Günleri**’nin tüm yetkililerine kültürel kaynaşmaya önayak oldukları için teşekkür etmek istiyorum.

ATGB olarak diğer birçok alanda olduğu gibi kültür sanat alanındaki etkinliklere de önem ve ağırlık veriyoruz. Basında sinemanın yansımada okura karşı üstümüze düşen görevleri bu vesileyle bir kez daha anımsamak durumunda kalıyoruz.

Türk filmlerinin Almanya’da yaşayan geniş Türk nüfusunun yanı sıra, Türk sinemasına ilgi duyan Alman vatandaşlarına da ulaşmasını ve iki kültür arasında köprü oluşturmayı amaçlayan Frankfurt Türk Film Festivali’nin dokuzuncusu ve Stuttgart Türk Alman Film günleri’nin yedincisi ile Almanya’da bir kez daha sinema salonlarına vatandaşlarımız akın etti. Festivale ve Türk filmlerine Avrupalı Türk sinemaseverler bu yıl da sahip çıktı.

Stuttgart’tki festival Direktörü Kerim Arpad ve Frankfurt’taki Festival direktörü Hüseyin Sıtkı binlerce Türk-Alman seyirciye ulaşmayı hedefliyorlardı sanırım böylelikle de hedeflerine bu sene de ulaştılar.

Slem de dahil olmak üzere Türk medyasında sinema nasıl yansıtılıyor, kültür sanat ve magazin sayfalarında Türk sineması hakettiği yeri buluyor mu gibi sorulara Frankfurt’taki konferansta Alin Taşçıyan ve Tunca Arslan’ın yanıtı şöyle oldu: ‘Ne yazık ki Türk medyası Türk sinemasına gerektiği şekilde sahip çıkmıyor. Zahmet edip sinemamızı hakettiği şekilde ilgili sayfalarda ciddi bir habercilik anlayışıyla yansıtıyor. Sinema kültür sanat sayfalarında değil magazin olarak değerlendiriliyor’

Öte yandan her iki eleştirmen de Avrupa'da yetişen Türk sinemacılara ve yapıtlarına övgü yağdırdılar.

Konu basın ve sinema olunca bazı özet bilgileri de buradan aktarmak istiyorum.

Göç ve beraberindeki dramlara Türk sineması ise seyirci kalmadı. Özellikle yurtdışında yaşayan Tunç Okan, Korhan Yurtsever, Tefik Başer, Fatih Akın gibi Türk yönetmenler insanlarımızın kimlik bunalımına, uyum ve törelerimizden kaynaklanan sorunlarına ışık tuttular.

Göçle birlikte sinemamızın kazandığı bazı filmleri de sıralamak istiyorum:

Yılmaz Güney BABA (1971), Tunc Okan OTOBÜS (1975), Serif Gören ALMANYA ACI VATAN (1979), Korhan Yurtsever KARAKAFA (1980), Tefik Başer KIRK METRE KARE ALMANYA (1986), Serif Gören POLIZEI (1988), Sinan Çetin BERLIN IN BERLIN (1992). Bunların dışında ilk akla gelen dış göç konulu filmler ise söyle ; Gurbetçiler(1972), Gül Hasan(1979) –Kardeş Kanı(1984), Cumartesi-Cumartesi(1984) – Ölmez Ağacı(1984), Yanlış Cennete Elveda(1988) –Umuda Yolculuk(1990) - Duvara Karşı – Fatih Akın olarak sıralanabilir.

Tuncay Kulaoğlu'nun yorumlarıyla başladık, bitirirken de hepimizin aklında iz bırakacak Almanyadaki Türk sinemasına ve Avrupalı Türk izleyiciye ilişkin çarpıcı izlenimleri ve sorularına yer veriyoruz. Olur da bu sorulara yanıt veren çıkar diye...

,Peki dünden bugüne Türk izleyicinin profilinde ne gibi değişiklikler oldu?

Alman sinema piyasası ne gibi değişimlere uğradı?

Dini içerikli filmleri sinema salonu kiralayarak gösteren camiler, izleyicilerini, salonları haremlik ve selamlık şeklinde ayırarak oturtmaya devam ediyor mu?

Neden politik içerikli belgeseller hala radikal sol örgütler üzerinden binlerce Türk'e seslenebiliyor ama vizyona giremiyor?

Niçin dünya tekeli Warner Bros. şirketinin Almanya'da gösterime soktuğu Türk filmlerinin oynadığı salonların işletmecileri hala reklam malzemesi olarak birkaç afiş dışında birşey alamadıklarından şikayet ediyorlar? Ve hepsinden önemlisi: Türkiye yapımı filmlerin ve izleyicilerinin nesi eksik?

Ya da nesi fazla?'

(ııgel@turkpress.de)